

paa Listen ved anden Behandling. Havde vi blevet staaende der alle 12, havde der vel været nogen Sandsynlighed for, at vi kunde have ført det igennem, men nu er Sandsynligheden kun ringe. Derfor skal jeg ikke gøre mange Bemærkninger derom, medmindre der fra anden Side maatte gives Anledning dertil. Naar Ministerens og Udvalgets Flertals Forslag vedtages, staar dette Punkt med Holstebro for mig som det mørkeste Punkt i Lovforslaget. Der er mange andre Ting, jeg kunde ønske anderledes, end vi have faaet dem, og meget, vi slet ikke faa, som jeg kunde have ønsket, vi havde faaet, men skønt denne Egn ligger langt udenfor det Omraade, som jeg er særlig interesseret i, staar det dog for mig saaledes, at dette bliver Lovens mørkeste Punkt. Her gøre vi øjensynligt de forskellige interesserede Uret, og jeg synes, ingen kan være blind derfor. Jeg har heller ingen Begrundelse hørt for den Stilling, den højtærede Minister indtager. Det eneste Forsvar, den højtærede Minister fremførte i Aften, var det økonomiske. Det økonomiske har spillet en saa overordentlig Rolle ved Forhandlingerne med den højtærede Minister, at det næsten i mine, og jeg tror i manges Øren, har faaet en ilde Klang. Økonomi er overordentlig godt, men naar man skal beraabe sig paa den Slags Økonomi, her er Tale om, for at forhindre i og for sig rimelige Krav, faar det økonomiske for mig en daarlig Klang. Jeg har for Resten aldrig vidst, at det skulde være uøkonomisk at udvikle vort Lands Samfærdsel paa en god og hensigtsmæssig Maade, saaledes at man gaar nogenlunde retfærdigt frem overfor de indbyrdes interesserede, og her drejer det sig jo særlig om Byerne Holstebro og Ringkøbing.

Den højtærede Minister sagde i Aften, at det væsentligste, han havde imod Forslaget, var Bekostningen. Der er $2\frac{1}{2}$ Mil fra Nørre Omme til Holstebro, og Banen anslaaes at ville koste 12—1300,000 Kr. Jeg har som sagt ikke hørt anden Begrundelse for Modstanden mod Forslaget, end at det koster Penge, og det er en Selvfølge. Naar man skal have flere Baner, maa man give flere Penge. Jeg skal indrømme, at der er det gode ved Regeringsforslaget — det forsoner mig noget —, at saa vidt som det naar, er dets Anlæg efter min Mening rigtigt, og der er intet forgjort, for saa vidt som Stykket fra Nørre Omme til Holstebro godt kan bygges senere. Jeg tror, at da denne Bane er en af de sidste — jeg husker for Resten ikke Num-

meret, men den bliver i hvert Tilfælde ikke anlagt før adskillige Aar ud i Fremtiden —, kunne maaske baade den højtærede Minister og Lovgivningsmagten komme til at indse, at det vilde være rigtigt at dele Sol og Vind noget mere lige i disse Egne, saa er der intet forgjort, saa kan der blive et brillant Banenet efter Regeringsforslaget med Tilføjelse af en Linie fra Nørre Omme til Holstebro.

Af de Grunde maa jeg foretrække Regeringsforslaget fremfor Forslaget under Nr. 4 — ogsaa stillet af et Mindretal —, der nemlig forrykker Forholdet saaledes, at der i Virkeligheden aldrig kan blive noget godt Jernbanenet der. Jeg tror heller ikke, det har nogen Tilslutning, hverken fra Land eller By, der er værd at nævne. Nu hørte vi jo nok, at det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) paaberaabte sig, at Folkene i Vildbjerg være blevne skuffede en og to Gange og nu vilde blive det for tredje Gang med Hensyn til deres Forventning om Baner, og at det vilde blive for meget af det gode. Men det er jo slet ikke Tilfældet. For Folkene i Vildbjerg have jo faaet en Station paa Herning—Holstebro-Banen, og de Folk, han taler om i Vildbjerg, ere Folk, der have $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Mil til Jernbanestation; saa deres Skuffelser røre mig ikke. Men det er navnlig Vinding og Vind. Sogne og den vestlige Del af Nørre Omme Sogn, der interessere mig. Thi dersom vi forrykke Linien, saaledes at den gaar ind til Vildbjerg i Stedet for til Aulum, kunne de aldrig faa anden Bane end den Halvmaanebane, der er foreslaaet fra Ringkøbing til Holstebro; men det er mindre end et daarligt Surrogat for Regeringens Forslag med Tillæggsbane fra Nørre Omme til Holstebro. Videre skal jeg ikke udtale mig om dette Forslag, med mindre der som sagt skulde blive givet mig særlig Anledning dertil.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 31, der angaar Statstilskuddet. Der blev af det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) spurgt, efter hvilken Reguladetri vi bevilgede Tilskuddene til Landets Jernbaner. Jeg tror, at han og det ærede Medlem for Assens (Berntsen) bleve enige om, at dersom en Fynbo ikke kunde give Svar paa Spørgsmaalet, kunde en Jyde det langt mindre. (*Berntsen*: Det var ganske modsat!). Naa, det glæder mig, for dersom det var ganske umuligt for en Jyde, vilde det være formasteligt af mig, som er Jyde, at forsøge paa at give Svar. Det havde jeg for øvrigt heller ikke tænkt